

לְהַתְחִיל מִחְדָּשׁ :

כִּי זוֹה כָּלָל גָּדוֹל, שֶׁצָּרֵיךְ הָאָדָם לְהַתְחִיל בְּכָל
פְּעֻם מִחְדָּשׁ, כִּאֲשֶׁר הַזָּהָיר רַבִּינוּ זֶ"ל עַל זוֹה
פָּעָמִים אֵין מִסְפָּר כִּמְבָאָר בְּסִפְרֵיו
הַקָּדוֹשִׁים בְּכָמָה מִקּוּמוֹת.

וּכִמְבָאָר בְּסִפְוָר שְׁבָחוּ הַקָּדוֹשִׁים שַׁהְיָא
בְּעַצְמוֹ זָכָה לִמְהָ שְׂזָכה עַל יָדֵי שַׁהְתִּחְיֵל
בְּכָל פְּעֻם מִחְדָּשׁ וְלֹא נִפְלֵא בְּדִעַתּוֹ מִשּׁוּם
דָּבָר שְׁבָעוֹלָם וְאַפִּילוּ בַּיּוֹם אֶחָד הָיָה לוֹ
כָּמָה הַתְّחִלוֹת.

וּכִמְבָאָר בְּדִבְרֵי חֲכָמֵינוּ זֶ"ל, כְּמוֹ שְׁפִרְשֵׁנוּ
עַל פָּסָוק "אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצְוֵה הַיּוֹם" – 'בְּכָל
יּוֹם וַיּוֹם יְהִי בְּעִינֵיכֶם כְּחִדְשִׁים'.



שְׁנִכְרֵד בְּחַדְשָׁ

כל העבודה של תורה ומצוות שנצטווינו
לעשות בזו העולם הם רק הכנות, שארכיכין
אנו להכין עצמנו לקבל מתנת ידו הטובה,
שהוא יתברך רוצחה לתן לנו ברחמי
לעתיד לבוא.

כי באמת כל התורה ומהמצוות קלים ונעים מימים
לעשותם, כמו שכותוב: "דָּرְכֵיכֶם דָּרְכִי נָעַם",
וכל השכר הטוב שנתקבל בעדים הוא
רק מתנת חנוך

וכל המצוות הם רק בחינת הכנות לקבל על
ידם מתנת חנוך ממשית יתברך, שהוא השכר
של אותה מצוה.



עֲבָרָה אַחַת פְּחֻזָּה

רָאוּי לְאָדָם הַבָּר דַעַת שִׁיחֵה מִרְצָחָה שְׁאָפְלוּ אֶם
לֹא יִפְעַל בְּכָל עֲבוֹדָתוֹ וּטְרָחוֹ וַיְגִיעוּ, רַק שְׁעַל יָדִי
זֹה יִנְצַל פִּעְמָן אַחַת מֵאַיזָה עֲבָרָה גְּמוֹרָה אוֹ הַרְהָרָה
אוֹ תָאָהָה כָּל יָמִי חַיָּיו,

דָהִינו שְׁעַל יָדִי עֲבוֹדָתוֹ וַתְּפִלְתָהוּ וַהֲתִבּוֹדְדוּתוּ
וְכוֹן יַזְפֵה שְׁבָסּוֹף יָמִיו יְהִי לֹו נָחָסָר וּנְפַחַת
עֲבָרָה אַחַת,

הִינְנוּ שְׁעַל יָדִי עֲבוֹדָתוֹ זֹכָה שְׁעַכְשָׂו יִשְׁלֹׁו עֲבָרָה
אַחַת פְּחֻזָּה מִחְשָׁבָנוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ מִאֲשֶׁר הִיה לֹו אֶם
לֹא הִיה חֹתֶר וּמִתְפִלֵל לְהַנְצֵל מֵהֶם,
גַם זֹה הִיה כְּדָאי לֹו.

כִּי סָוף כָּל סָוף לֹא נִשְׁאַר לְאָדָם מִכָּל עַמְלָו וַיְגִיעוּ
מֵה שְׁעַמְל וּטְרָח בָּעוֹלָם הַזֶּה כִּי אֶם מֵה שְׁזַבָּה
לְפָעָמִים לְהַנְצֵל מִרְעָע וּעֲבָרוֹת וּלְחַטָּף לְפָעָמִים
אַיזָה מִצּוֹת.